

der havde kun 442 en Reguleringssum, der naaede 700 Rbd., medens der var 1,637 Embeder under 600 Rbd. og deriblandt 1,065 under 500 Rbd., 575 Embeder under 400 Rbd., 303 Embeder under 300 Rbd. og 55 Embeder under 200 Rbd. Nu gjøres der derefter den Bemærkning i Bogen, at disse Løstørrelser passe ikke aldeles til de nuværende Forhold (Uo i Salen). Jeg maa virkelig bede de ærede Herrer at tale lidt sagtere, det anstrænger En, naar man skal tale saa høit, og det er dog nok værd at høre, hvorledes denne talrige Klasse af Medborgere har det. (En Stemme; Vi have læst det!) Men jeg gjenkaldet det i Erindrungen, fordi det synes, at man noget mere fordyber sig i nogle Smaaløier ved Siden af Sagen i Stedet for i Sagen selv, Jeg sigter til, at det ærede Medlem for Veile (Berg) begyndte en Tale med at udbrede sig om min Elskov til Den og Den. Det siger jeg er denne Sag uvedkommende. Det siges i Bogen, at det store Antal vil gruppere sig om 3 a 400 Rbd. i Reguleringssum. Det er altsaa dermed, vi have at bestille i dette Diebstik. Nu er jeg ved at læse Betænkningen til 2den Behandling kommen til at se, at der mulig burde stilles et Ændringsforslag, og da jeg staar noget isoleret, har jeg ikke kunnet skaffe mig nogen Kundskab om, hvorledes et saadant Forslag vilde blive modtaget; dertil har jeg forøvrigt heller ikke haat nogen Tid. Jeg stillede altsaa dette Forslag, og det blev her godkendt af de Mænd, i Genhold til hvis Motivering jeg havde stillet det. Det var nu ikke saa underligt, at de vilde tiltræde det, men det blev dernæst tiltraadt af den ærede Minister, og da Sagen blev behandlet, blev der gjort gjældende, at jeg havde villet billige, at Ministeren skulde have gjort nogle Overgreb. I dag blev det sagt, at vi skulde ikke vække Haanden til, at Ministeren vil gaa udenom Loven. Jeg erklærede forrige Gang, at der i ruit Forslag ikke indeholdtes Andet end et Forsøg paa at skaffe den værste Xrang for en Del af Skolelærerne fjernet og navnlig at forebygge den Skandale, at der er Skolelærerembeder, som man ikke kan faae besatte med de tilstrækkelige Kræfter og endog slet ikke kan faae besatte, eller i det Mindste flere Gange maa opslaa vakante. Det var altsaa mit eneste Niemeb. Men saa blev der gjort gjældende, at jeg skulde have i Sinde ved dette Forslag at fremkalde et Løstivootum til Ministeren, hvilket jeg bestemt modsigede; men det hjælper ikke, hvad jeg mener om, hvad jeg selv foretager mig; det veed det ærede Medlem for Veile (Berg) meget bedre. Det forekommer mig rigtignok, at det er en ganske ny Fremgangsmaade, at man tillader sig at fortolke Andres Hensigter og erklærer dem for at være de modsatte af dem, der angives. Det er jo i Grunden at sigte En for, at man ikke taler Sandhed; jeg troede ikke, at det var gaunligt, at vi kom ind paa den Vej her, og det lader sig jo heller ikke gennemføre; thi vi have

jo vor høitærede Formand til at forhindre Sligt. Det forekommer mig derfor rigtigt, at vi fra alle Sider undgaa at komme ind derpaa. Jeg paastaar jo ikke, at det ærede Medlem fra Veile ikke vil have, at der skal komme noget Tilskud til Lærerne iaar, uagtet han har deltaget i at stille et Forslag, om hvilket det almindeligt hedder, at det i Finantsudvalget ikke har været tiltraadt af Ministeren. Det er Noget, der meddeles her i Thinget. Men det skal ikke falde mig ind at besylbe dem, der have opstillet Flertallets Forslag, for at de ikke ville, at Skolelærerne skulde have Noget. Det vilde imidlertid være affurcat lige saa berettiget som det ærede Medlems Udtalelse om, at jeg ved mit Forslag tilsigter at give Ministeren et Løstivootum. Det er lige saa uberettiget at fremkomme med det One som med det Andet. Jeg skal nu tillade mig at udtale et Par Ord om mine Forslag. Jeg har for det Første stillet et Forslag om en delt Afstemning over det Forslag, der foreligger fra Mindretallet. Jeg har villet, at de Ord: „trængende eller bebyrdede“, som ere heftede til „Kommuner“, skulde bortfalde, og jeg skal sige, hvorfor Sligt blev gjort gjældende ved 2den Behandling, at det kunde undertiden være Tilfældet, at det just ikke var de mest bebyrdede eller de trængende Kommuner, i hvilke der kunde være lavt lønede Skolelærere, og det er for at forebygge, at Noget skal udelukkes af den Grund, at jeg foreslaar, at de nævnte Ord maa falde bort. Naar der vedbliver at staa „for Kommuner“, er det jo en Selvfølge, at der ved de Regler, som ellers kunne blive at anvende, ogsaa kan tages Hensyn til de trængende og bebyrdede Kommuner; men naar det Hele er indskrænket til disse, berygter jeg, at der kunde forekomme Tilfælde, hvor Lærere, der burde have et Tillæg, intet fik paa Grund af denne Bestemmelse. Jeg har dernæst foreslaaet, at Ordet „indtil“ i Slutningen skal forandres til „anslaas“, fordi jeg erkjender, at jeg ikke er i Stand til at paapege, hvilken Bekostning det Forslag, som jeg har stillet, vil medføre; men naar det er en kalkulatorisk Sum, og man gaar ind paa visse Regler, er det en Selvfølge, at Ministeren derved har Bemyndigelse til at gjøre alle de Udgifter, der efter de foreliggende Regler kunne gjøres. Jeg vil dernæst gjøre opmærksom paa, at dersom det Ændringsforslag skulde blive vedtaget, som Ministeren har stillet, vil jeg ikke kunne stemme for Forslaget, thi det gaar efter min Opfattelse netop i modsat Retning af det Forslag, jeg stillede forrige Gang. Mit daværende Forslag gik ud paa, at der af Skolefonden skulde kunne gives et Bidrag til Skolefonden, uden at Hartfornt skulde komme til at yde noget fideordnet Bidrag; men efter Ministerens Forslag forlanges der tvertimod, at der skal ydes et Bidrag af Skolefondene, og til de to Indtægtskilder, som Skolefondene nu have, er knyttet et Hartforntsbidrag; det gjælder dem begge. Det er jeg imod,